

dyrere at køre paa Jernbane, er, at selve Udgifterne ved Jernbanedrift er blevet dyrere. Men det samme, som gælder for Jernbanen, gælder ogsaa Brugen af Lastautomobiler. Selve Automobilerne er blevet dyrere, Chaufføren er blevet dyrere, Olie og Gummi er blevet dyrere, saa alle disse Ting tilsammen gør, at Kørselen ogsaa er blevet dyrere. Der er derfor ikke nogen Grund for Staten til at skabe sig nogen Indtægt af Lastautomobilerne. Paa den anden Side kan det jo ikke nægtes, at Lastautomobiler skader de Veje, de kører paa. Skulde der altsaa overhovedet gaas til at kræve ekstra Skat af saadanne Køretøjer, maatte jeg mene, at denne Skat snarere skulde komme de Kommuner til Gode, som skal betale de Udgifter, som Vejsliddet foranlediger.

Hvad angaar Automobiler til Personkørsel, ønsker vi ogsaa, at der skelnes ikke saa lidt mere mellem Nyttækørsel og Luksuskørsel. Vi er ingenlunde blinde for, at det vil have ikke saa faa Vanskeligheder at skelne derimellem, men der vil dog ikke være saa ganske faa Tilfælde, som er oplagt Luksuskørsel paa den ene Side eller oplagt Nyttækørsel paa den anden Side. Der er f. Eks. ingen Tvivl om, at Læger, Dyrlæger og Folk, som kører i Statsøjemed, benytter Automobil til Nyttækørsel, eller om, at en Mand, som holder Sommervilla og vælger at køre derud til og derudefra i Automobil, benytter Automobilet som Luksuskøretøj. Der kan derimod være Tvivl i saa Henseende, naar en Mand bor flere Mil udenfor Byen, fordi han ikke har kunnet faa Bolig i Byen. Jeg turde derfor mene, at da man ikke let kan finde en Formulering, der i koncise Ord klargør, hvad der skal og hvad der ikke skal anses for Luksuskørsel, bør der nødvendigvis komme Dispensationsbestemmelser ind i Lovforslaget; jeg skulde mene, at det var naturligt, at Kommunerne fik denne Dispensationsret, og jeg skulde mene dette saa meget mere, som vi fra vor Side kunde ønske, at en Del af det Beløb, som Automobilskatten antages at ville indbringe, bør overføres til Kommunerne. Naar det sker, skulde jeg tro, at Kommunerne vilde være interesserede i at tage et skønsomt Hensyn, naar det drejer sig om at afgøre, om man i et givet Tilfælde staar overfor Luksuskørsel eller Nyttækørsel.

Som tidligere Talere ønsker vi fra vor Side ogsaa, at Automobilerne skal klassificeres ganske anderledes indgaaende, end det sker efter Lovforslaget, og der er vel ogsaa Mulighed for, at den højtærede Finansminister vil kunne overbevises om i alt

Fald Hensigtsmæssigheden af at tiltræde dette Ønske. Der er nævnt specielt af Venstres ærede Ordfører, at man bør holde paa Hestekræfter. Jeg vil dertil sige, at Hestekræfter er for lidt at regne med, naar man skal afgøre, om en Vogn skal betale en større eller mindre Afgift. Jeg tror, at der ogsaa maa regnes med det paagældende Automobils Vægt; det er en Størrelse, som er let at konstatere, og det er nogenlunde givet, at Hestekræfterne ikke alene er afgørende for, om det er en kostbarere Vogn eller ikke. Det er saaledes en Kendsgerning, at de amerikanske Automobiler som faktisk er de mest anvendte og billigste, har mange Hestekræfter, idet man i Amerika overhovedet ikke ønsker at indlade sig paa at skifte Gear. Tyske Automobiler har derimod forholdsvis faa Hestekræfter, men er paa den anden Side meget ofte dyrere. Jeg mener altsaa ikke, det er nok, at man i denne Forbindelse regner med Hestekræfter, men man maa tillige regne med Vægt.

Hvad de Bestemmelser angaar, som for øvrigt findes i Loven om Automobiler, vil jeg pege paa det efter mit Skøn urimelige, at Turister, der kommer her til Landet, skal betale en forholdsvis stor Afgift. De Penge, der derved indkommer, tror jeg, er for intet at regne, og det forekommer mig at være en lille Smule smaaligt, at en Mand, der kommer hertil, skal betale at saadant Beløb. Man kan dog neppe antage, at det, at han ikke skal betale dette, i højere Grad skulde foranledige, at han kommer og generer os særlig meget med sit Automobil.

Hvad Tolden angaar, er vi enige i, at det er rigtigt at afkræve et saadant Køretøj en større Told, end der sker nu. Forslaget i den Henseende har foranlediget flere af de foregaaende Talere til at udraabe et: Gud fri os for, at det skulde kunne virke som en forøget Toldbeskyttelse. Det forekommer mig næsten komisk i disse Tider at ville være bange for, om dette virkelig skulde ske. Jeg tror nu ikke paa, at det vil faa nogen som helst større Betydning, idet jeg ikke tror paa Muligheden af, at Dansk Industri magter den Opgave at konkurrere med store udenlandske Virksomheder paa dette specielle Fags Omraade. Men en saadan Udtalelse viser, hvilken indgroet Tro der vedblivende er paa, at man skal søge bort fra alt, hvad der i mindste Grad smager af Beskyttelse. Nu er det ikke her Stedet at komme ind paa en Debat derom, men jeg føler mig forvisset om, at den haarde Nødvendighed nok skal vise dem, der er Modstandere af Beskyt-